

Příklad 1

Zůstavitel, který byl státním příslušníkem Spolkové republiky Německo, zanechal na území České republiky rodinný domek, který sám nabyl dědictvím po svém bratrovi. Nemá žádné příbuzné, proto neexistují žádní dědicové ze zákona. Nepořídil ani závěti.

Bürgerliches Gesetzbuch idgF

§ 1936

Erbrecht des Fiskus

(1) Ist zur Zeit des Erbfalls weder ein Verwandter noch ein Ehegatte des Erblassers vorhanden, so ist der Fiskus des Bundesstaats, dem der Erblasser zur Zeit des Todes angehört hat, gesetzlicher Erbe. Hat der Erblasser mehreren Bundesstaaten angehört, so ist der Fiskus eines jeden dieser Staaten zu gleichem Anteile zur Erbfolge berufen.

(2) War der Erblasser ein Deutscher, der keinem Bundesstaat angehörte, so ist der Reichsfiskus gesetzlicher Erbe.

Občanský zákoník v platném znění

§ 461

(1) Dědí se ze zákona, ze závěti nebo z obou těchto důvodů.

(2) Nenabude-li dědictví dědic ze závěti, nastupují místo něho dědici ze zákona. Nabude-li se ze závěti jen část dědictví, nabývají zbývající části dědici ze zákona.

§ 462

Dědictví, jehož nenabude žádný dědic, připadne státu.

Příklad 2

India Trade, a. s. se sídlem ve Slavkově uzavřela se svým partnerem, indickým obchodníkem, v průběhu roku 2000 a 2001 několik smluv, na základě kterých měla indická společnost dodávat hutní zboží. Strany v těchto typizovaných smlouvách vždy zvolily indické právo a současně založily pravomoc českých soudů. Splatnost ceny byla vždy dohodnuta tak, že India Trade, a. s. platila ve splátkách.

V případě poslední dodávky však byla zaplacená pouze část kupní ceny, neboť česká strana započítala jednu splátku na náhradu škody, která jí vznikla v důsledku zaplacení poplatku za zdržení lodi, jenž vznikl v důsledku pozdního nalodění zboží indickým partnerem.

Příklad 3

Rakouský zůstavitel, bezdětný vdovec bez pořízení závěti, zanechal v Dolních Dunajovicích selskou usedlost. Jako dědicové po něm se přihlásili dva synové jeho dříve zemřelého bratra, rovněž rakouští státní příslušníci. Každý pocházel z jiného manželství bratra zůstavitele. První syn, Wolfgang, se narodil ještě před sňatkem svých rodičů, rovněž rakouských státních příslušníků. Uzavřením jejich manželství byl legitimován. Druhý syn, Friedrich, však zpochybnil právo svého bratra, neboť namítal, že s odkazem na § 163c ABGB nedošlo k platné legitimaci Wolfganga, proto mu nesvědčí zákonné dědické právo po otci.

Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch idgF

Legitimation der uehelichen Kinder
b) durch die nachfolgende Ehe

§ 161

(1) Ist die Vaterschaft zum Kind festgestellt (§ 163b) und schließen Vater und Mutter des Kindes die Ehe, so wird das Kind zum Zeitpunkt der Eheschließung seiner Eltern ehelich.

(2) Wird die Vaterschaft nach der Eheschließung festgestellt, so bleiben die vor der Feststellung für das Kind gesetzten Vertretungshandlungen unberührt.

(3) Die Wirkungen der Legitimation treten nur auf Grund einer gerichtlichen Entscheidung außer Kraft, die in einem für die Beseitigung der Feststellung der Vaterschaft vorgesehenen Verfahren ergeht.

§ 163c

(1) Die Vaterschaft wird durch persönliche Erklärung in inländischer öffentlicher oder öffentlich-beglaubigter Urkunde anerkannt. Das Anerkenntnis wirkt ab dem Zeitpunkt der Erklärung, sofern die Urkunde oder ihre öffentlich-beglaubigte Abschrift dem Standesbeamten zukommt.

(2) Das Anerkenntnis soll eine genaue Bezeichnung des Anerkennenden, der Mutter und des Kindes, sofern es bereits geboren ist, sowie des Zeitpunktes der Beiwohnung enthalten.

(3) Handlungsunfähige können die Vaterschaft nicht anerkennen. Der beschränkt handlungsfähige Anerkennende hat sein Anerkenntnis selbst zu erklären; es bedarf der Einwilligung seines gesetzlichen Vertreters. Für diese Einwilligung gilt Abs. 1 entsprechend.